

Arrest

nr. 231 589 van 21 januari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 20 september 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 augustus 2019 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging (type D).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 september 2019 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 maart 2019 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf (type D) om zijn echtgenote met de Belgische nationaliteit te vervoegen.

1.2. Bij brief van 12 augustus 2019 vraagt het bestuur bij de Belgische echtgenote loonbrieven van januari tot juli 2019 op.

1.3. Op 20 augustus 2019 weigert de gemachtigde van de bevoegde minister de afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat op datum van 05/03/2019 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van C(...) A(...), geboren op (...), van Turkse nationaliteit, om in België, B(...) E(...), geboren op (...), van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

*Overwegende dat de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :
1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.*

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen volgende documenten voorgelegd werden:

- Loonfiches op naam van B(...) E(...), uitgaande van AZ Sint-Lucas voor de periode augustus tot en met december 2018.*
- Loonstaten uitgaande van Randstad, op naam van B(...) E(...), voor de periode juni 2016 tot en met juni 2018.*
- Verscheidene arbeidsovereenkomsten voor studenten voor 2016 en 2017*
- Een arbeidsovereenkomst uitgaande van AZ Sint-Lucas, contract bepaalde duur in een voltijdse functie voor de periode 20/08/2018 tot 31/12/2018.*
- Een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde uur in een deeltijdse betrekking, uitgaande van VZW Z(...) T(...), vanaf 07/01/2019.*
- Een simulatie bruto/netto berekening, uitgaande van Zorgnetwerk Trento.*
- Loonbrief uitgaande van Zorgnetwerk Trento, op naam van E(...) B(...) voor de maand januari 2019.*

Overwegende dat deze documenten in overweging kunnen worden genomen maar enkel degene uitgaande van Zorgnetwerk Trento recente informatie verstrekt gezien E(...) B(...) niet langer werkzaam meer is bij de overige werkgevers.

Overwegend dat uit de loonfiche van Zorgnetwerk Trento blijkt dat mevrouw in januari 2019 een bedrag verdiende van 1339.90 euro.

Overwegende dat DVZ zich op basis hiervan niet kan uitspreken over het feit of betrokkene al dan niet stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Overwegend dat omwille van deze reden, het dossier door onze diensten in uitstel werd geplaatst op 12/08/2019 en betrokkene verzocht werd bijkomende bewijzen met betrekking tot de bestaansmiddelen bij het dossier te voegen.

Overwegende dat volgende documenten voorgelegd werden:

- Afwezigheidsattesten op naam van mevrouw B(...) wegens ziekte, uitgaande van de dokter van mevrouw B(...).*
- Loonbrieven uitgaande van Zorgnetwerk Trento voor februari 2019 voor een bedrag van 524, 12 euro, voor maart voor een bedrag van 0 euro, voor april 2019 voor een bedrag van 0 euro, voor mei 2019 voor een bedrag van 0 euro, voor juni 2019 voor een bedrag van 0 euro, voor juli 2019 voor een bedrag van 0 euro*
- Een uitbetaling van vakantiegeld voor een bedrag van 35.17 euro*
- Attesten aangaande de betaling van ziekte-uitkeringen uitgaande van de Christelijke mutualiteit: voor februari een bedrag van 706.24 euro, voor maart een bedrag van 617,96 euro en een bedrag van 529.68 euro, voor april een bedrag van 529.68 euro en een bedrag van 617,96 euro, voor mei een*

bedrag van 529.68 euro en een bedrag van 662.10 euro, voor juni voor een bedrag van 529.68 euro en 573.82 euro, voor juli voor een bedrag van 500.28 euro en een bedrag van 588.60 euro,

Overwegende dat deze documenten in overweging kunnen worden genomen maar dat dergelijke som geen toereikend bedrag in het licht van de vreemdelingenwetgeving. Dit bedrag is immers lager dan 120% van het bedrag zoals bedoeld in art. 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Aangezien de te vervoegen persoon daarenboven onvoldoende informatie heeft verstrekt over zijn behoeften, kan de administratie de behoeftanalyse voorzien in artikel 42, §1, alinea 2 niet uitvoeren.

DVZ kan zich immers op basis van de summere elementen waarover wij beschikken zoals het feit dat zij geen huur hoeft te betalen, echter niet uitspreken over het feit of mevrouw al dan niet beschikt over voldoende inkomsten om te voldoen aan zowel de eigen behoeften als deze van haar echtgenoot.

Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie, is het voor de administratie onmogelijk om nog bijkomende informatie over de behoeften te vragen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.

Bijgevolg is onvoldoende aangetoond dat betrokkene over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt en wordt het visum geweigerd.

(...)

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinea 2."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt de volgende toelichting bij het middel:

"De bestreden beslissing erkent dat de referentiepersoon haar bewijzen van inkomsten heeft voorgelegd uit de periode 2016 tot op het ogenblik van de aanvraag (loonfiche januari 2019).

Zij had steeds met een tijdelijk contract en via intérim gewerkt tot zij in januari 2019 een vast contract kreeg voor onbepaalde duur via de VZW Zorgnetwerk Trento.

Op basis van deze recente overeenkomst voorafgaand aan de aanvraag heeft zij dan ook niet alleen de eerste loonfiche voorgelegd maar ook de simulatie van de berekening van de inkomsten. Hieruit blijkt de stabiliteit van haar inkomen. De eerste loonfiche bevat 1.339,90 euro, bedrag dat aanvaard wordt om in rekening te brengen.

Gelet op het recente karakter van deze vaste betrekking werd door de Dienst Vreemdelingenzaken werd 6 MAAND LATER op 12 augustus 2019 bijkomende informatie opgevraagd.

De bestreden beslissing zegt zelf dat het dossier in uitstel werd geplaatst op 12 augustus 2019 en dat verzocht werd om bijkomende bewijzen met betrekking tot de bestaansmiddelen toe te voegen.

Mevrouw B(...) en de verzoekende partij hebben in eerste instantie contact opgenomen met de Belgische ambassade in Istanbul maar daar werd aangegeven dat er geen bijkomende informatie is doorgegeven over de aard van de stukken. Ook de Dienst Vreemdelingenzaken werd verschillende keren gecontacteerd, doch zonder resultaat. In de aangetekende brief die haar werd verstuurd wordt vermeld dat mevrouw B(...) voor de volledigheid en aanvulling van haar aanvraag volgende documenten moet voorzien:

- Loonfiches vanaf januari tot juli 2019

De vraag die volgens de bestreden beslissing specifiek wordt gesteld is die naar bijkomende bewijzen met betrekking tot de bestaansmiddelen, maar nog specifiek naar loonfiches !

Deze informatie werd dan ook gegeven: de afwezigheidsattesten wegens ziekte, de loonbrieven, de betaling van vakantiegeld en uitkeringen.

Van alle bedragen zoals vermeld in de bestreden beslissing werden documenten voorgelegd. Aan de vraag van de verwerende partij om bijkomende bewijzen te leveren met betrekking tot de bestaansmiddelen in de vorm van de loonfiches werd dan ook voldaan.

Gelet op het bijzondere urgent karakter van de vraag midden in de verlofperiode bij een onmogelijkheid van de ambassade om bijkomende informatie te verlenen ondanks de vraag van de verzoekende partij enerzijds en de onbereikbaarheid van de Dienst Vreemdelingenzaken anderzijds maakt dat de vraag stipt door de verzoekende partij en zijn partner in België werd beantwoord.

De uitdrukkelijke vraag naar het leveren van loonfiches als bewijs van de bestaansmiddelen duidde op het afleveren van bijkomende loonfiches en bewijzen van inkomsten. Dit zijn immers de bestaansmiddelen zoals deze ook zijn omschreven in artikel 40, eerste, § 1 Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt door de verwerende partij uitdrukkelijk erkend dat men niet gevraagd heeft om stukken voor te leggen in verband met de behoefteanalyse.

In de bestreden beslissing wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk erkend dat men informatie heeft opgevraagd omtrent de bestaansmiddelen, wat ook blijkt.

Evenwel heeft men verzwegen dat men ook de stukken wenste te bekomen in functie van de behoefteanalyse voorzien in artikel 42, § 1, alinea 2 van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij vraagt derhalve op zeer korte termijn stukken en informatie op, die onvolledig is volgens haar eigen beslissing.

Het voldoen van de vraag leidt echter niet tot een positieve beoordeling of bijkomende vraag doch enkel tot een afwijzing omwille van een gebrek aan stukken die niet werden opgevraagd.

Indien bij de beslissing tot uitstel op 12 augustus 2019 door de verwerende partij de stukken met betrekking tot de behoefteanalyse zouden zijn opgevraagd, hadden deze kunnen worden toegevoegd. Nochtans wist de verwerende partij al uit de loonfiche van januari 2019 en het contract EN de simulatie van het inkomen dat de 120% norm niet zou gehaald worden. Indien dit voor haar in de bijkomende bevraging van belang was, had ze dit kunnen/moeten doen als zorgvuldige overheid.

Dit geldt des te meer, omdat mevrouw B(...) van bij aanvang met de verzoeker heeft gezegd dat zij GEEN KOSTEN hebben, omdat zij gratis in een huis van de familie woont en daar ook zal blijven verder wonen.

Uit deze elementen (waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing) blijkt dus dat de verwerende partij toen al wist (bij de aanvraag naar bijkomende loonfiches) dat de kosten voor de verzoeker en zijn partner nihil waren wat huisvesting en EGW betreft, wat in de behoefteanalyse 500-600 euro per maand scheelt, ofte 1/3 tot 1/2 van het totale inkomen.

Uit de vraag van 12 augustus 2019 kon de verzoeker en mevrouw B(...) dan ook terecht afleiden dat er over het afdoend karakter van de middelen op zich (zonder kosten) minstens in de behoefteanalyse geen discussie was.

In de bestreden beslissing echter, acht men dit cruciaal en verwijt men de verzoeker en zijn partner deze stukken niet te hebben voorgelegd, terwijl deze (blijkbaar voor de verweerder noodzakelijke) info niet eens werd gevraagd.

De vraag van de verwerende partij om de bewijzen van bestaansmiddelen voor te leggen was dan ook misleidend. Dit is niet wat van een behoorlijk bestuur kan worden verwacht, temeer nu men het niet 'opnieuw of bijkomend' opvragen ervan verwijt aan de gebrekkige tijdsduur voor de behandeling; dit alles terwijl de aanvraag 6 maand stilgelegd heeft en pas bij het bijna verstrijken van de termijn stukken (en dan nog geen volledige) worden gevraagd. De uitvlucht dat dit aan de massa aanvragen ligt, is niet het probleem noch de schuld van de verzoekende partij en is dus geen deugdelijk motief.

Door de onvolledige informatie die werd opgevraagd kon de verzoekende partij en zijn partner onmogelijk binnen deze korte tijdspanne een volledig aanvraagdossier opnieuw invullen.

De oorzaak hiervan ligt evenwel integraal bij de warrige communicatie en het onjuist opvragen van bijkomende documenten in hoofde van de verwerende partij zelf. De verwerende partij heeft met andere woorden op onzorgvuldige wijze bijkomende informatie opgevraagd die nu wordt misbruikt om aan te geven dat er onvoldoende bewijzen zouden voorliggen en dat door de hoeveelheid aanvragen er niet voldoende tijd zou zijn om nog zelf bijkomende informatie op te vragen. Deze onzorgvuldigheid is louter te wijten aan de verwerende partij zelf die het dossier te lang heeft laten liggen en verkeerde en onvolledige informatie heeft opgevraagd, minstens het dossier voor het opvragen van de stukken niet heeft bekeken, zodat zij zelf op onzorgvuldige wijze een feitenvinding deed.

De verwerende partij weet nochtans, zoals uit de bestreden beslissing zelf blijkt, dat de partner van de verzoekende partij kosteloos inwoont bij haar ouders. In de bestreden beslissing zelf staat immers uitdrukkelijk vermeld dat ze geen huur hoeft te betalen, wat is gebleken uit de verklaring van verzoeker tijdens zijn verhoor.

Uit dit gegeven alleen al blijkt dat er meer dan 1.200,00 euro per maand ter beschikking is van het gezin, terwijl hiertegenover geen kosten van huur staan. In die zin blijkt dat het gezin wel degelijk voldoet aan de vereiste van het beschikken over voldoende financiële middelen conform artikel 40 van de wet van 15 december 1980. Minstens kon uit de informatie die als summier wordt weggezet afgeleid worden dat de gemiddeld genomen 1.200,00 euro van de partner van de verzoekende partij zonder huurkosten (omwille van inwoning bij de ouders op het domicilieadres van de partner van de verzoekende partij) voldoende zijn om beiden te onderhouden. Op basis van deze gegevens alleen al kon de behoefteanalyse dus wel degelijk worden gemaakt.

Dit alles nog los van het feit dat de verwerende partij zelf onzorgvuldig is geweest door enkel te vragen naar bewijzen van bestaansmiddelen en niet van de behoefteanalyse. Indien de verwerende partij zelf in haar verzoek uitdrukkelijk had gevraagd naar deze bijkomende elementen dan hadden bewijzen of verklaringen kunnen worden verzameld hadden deze stukken kunnen worden gevoegd.

De verzoekende partij en zijn partner hebben derhalve enkel voldaan aan de vraag van de verwerende partij die het antwoord op de onvolledige vraag nu als onvoldoende, summier en ontoereikend beschouwt. Dergelijke beslissing is onzorgvuldig, niet conform gemotiveerd en schendt artikel 40 van de wet van 15 december 1980.

Minstens is door de brief van 12 augustus 2019 rechtmatig het vertrouwen gewekt in hoofde van de verzoeker en zijn partner, dat met het voorleggen van de uitdrukkelijk gevraagde stukken er een beoordeling ten gronde kon gemaakt worden, die alle stukken omvatte.

Echter in de bestreden beslissing wordt aan verzoeker nu verweten dat hij zelf de stukken had moeten aanbieden, met verwijzing naar rechtspraak van uw Raad, die niet relevant is bij huidig geschil.

Door echter EXPLICIET de oplistings te maken, en niet te verwijzen naar de andere mogelijke stukken ter aanvulling in de zin van artikel 42 VW in functie van de behoefteanalyse, en rekening houdende met de reeds aan het dossier gevoegde stukken, mocht de verzoeker erop vertrouwen dat de verweerder of alle noodzakelijke en nuttige stukken reeds beschikte en verdere stukken niet meer vereist waren voor een mogelijke behoefteanalyse.

Nu wordt in de bestreden beslissing echter deze fout van de verweerder verweten aan de verzoeker, wat behoudens kennelijk onredelijk ook een schending van het vertrouwensbeginsel uitmaakt.

Immers op basis van de stukken van het dossier uit februari 2019 kon de verweerder al weten dat de behoefteanalyse nodig was en had zij hier op 12 augustus (en bij voorkeur vlugger) zelf naar moeten vragen. Zij heeft door dit niet te doen, verwachtingen gecreëerd en de verzoeker en zijn partner misleid, waaruit zij nu benadeeld zijn, ingevolge de bestreden beslissing.

Dit is niet alleen kennelijk onbehoorlijk bestuur en kennelijk onredelijk, maar tevens onzorgvuldig en een fout die een schending van het vertrouwensbeginsel uitmaakt."

2.2. Artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid".

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de

feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. Verzoeker bekritiseert het motief in de bestreden beslissing dat een behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden doorgevoerd, nu hij onvoldoende informatie verstreekte over de behoeften van het gezin en gelet op de behandelings-termijn. Verzoeker benadrukt dat verweerder in zijn brief van 12 augustus 2019 enkel recente loonbrieven van zijn echtgenote opvroeg en hierbij niet werd gevraagd om stukken voor te leggen in verband met de behoefteanalyse. Hij geeft aan dat de aanvraag niet kon worden afgewezen omwille van een gebrek aan stukken die bij hem niet werden opgevraagd. Hij stelt dat als verweerder bijkomende informatie nodig had om de behoefteanalyse te maken, hij als zorgvuldige overheid deze bij hem had moeten opvragen. Hij stelt zelf ook reeds informatie hieromtrent bij zijn aanvraag te hebben voorgelegd, waar hij aangaf dat hij en zijn echtgenote geen kosten van huisvesting hebben nu zij gratis inwonen in een huis van familie. Verzoeker betoogt dat verweerder een onzorgvuldigheid die hij aan zichzelf te wijten heeft – waar hij de aanvraag bijna zes maanden heeft laten liggen om dan enerzijds enkel bijkomende loonbrieven op te vragen en anderzijds vervolgens vast te stellen dat hij onmogelijk tijdig een beslissing kan nemen indien hij nog bijkomende informatie voor het doorvoeren van de behoefteanalyse moet opvragen – niet tegen hem kan gebruiken.

2.4. In de bestreden beslissing geeft verweerder niet aan dat de aangetoonde bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon niet stabiel en regelmatig zijn. Wel zijn deze volgens hem ontoereikend, in die zin dat deze inkomsten lager liggen dan 120% van het bedrag van het leefloon voor een persoon met gezinslast.

In deze situatie waarin de inkomsten van de Belgische referentiepersoon lager zijn dan voormeld referentiebedrag, voorziet artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet dat verweerder *“op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden [dient] te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden”*.

Inzake de behoefteanalyse stelt verweerder in zijn beslissing als volgt:

“Aangezien de te vervoegen persoon [...] onvoldoende informatie heeft verstrekt over zijn behoeften, kan de administratie de behoefteanalyse voorzien in artikel 42, §1, alinea 2 niet uitvoeren.

DVZ kan zich immers op basis van de summere elementen waarover wij beschikken zoals het feit dat zij geen huur hoeft te betalen, echter niet uitspreken over het feit of mevrouw al dan niet beschikt over voldoende inkomsten om te voldoen aan zowel de eigen behoeften als deze van haar echtgenoot.

Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie, is het voor de administratie onmogelijk om nog bijkomende informatie over de behoeften te vragen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.”

Met zijn motivering geeft verweerder dus aan dat hij, nu onvoldoende gegevens kenbaar zijn gemaakt over de behoeften van de gezinsleden, geen concrete behoefteanalyse kan doorvoeren. Nog stelt hij dat de behandelingstermijn hem verhindert om in dit verband nog bijkomende informatie op te vragen.

Artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet legt verweerder evenwel een duidelijke verplichting op om, wanneer hij vaststelt dat de aangetoonde bestaansmiddelen van de referentiepersoon lager zijn dan het referentiebedrag, over te gaan tot een behoefteanalyse en op basis van de eigen behoeften van de Belgische referentiepersoon en van haar familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Deze wetsbepaling voorziet ook dat verweerder in de situatie waarin hij niet beschikt over alle hiervoor relevante gegevens, alle bescheiden en inlichtingen die hiervoor nuttig zijn kan doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

Het standpunt van verweerder dat erop neerkomt dat hij er niet toe zou zijn gehouden een behoefteanalyse te maken indien hij niet beschikt over alle hiervoor vereiste nuttige gegevens, is niet in overeenstemming met het bepaalde in artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze wetsbepaling komt het in deze situatie aan verweerder als zorgvuldig handelende overheid toe de nodige informatie op te vragen bij de vreemdeling en/of een andere Belgische overheid (cf. RvS 5 juni 2018, nr. 12.881 (c)). Uit het administratief dossier blijkt niet dat verweerder conform artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bescheiden en inlichtingen heeft opgevraagd bij verzoeker aangaande het bestedingspatroon van de referentiepersoon en de andere gezinsleden en dat verzoeker zou hebben nagelaten om de nodige informatie te verstrekken. Zoals verzoeker correct stelt, vroeg verweerder in zijn brief van 12 augustus 2019 enkel recente loonbrieven van de Belgische echtgenote op.

Ook het standpunt van verweerder dat hij geen behoefteanalyse moet doorvoeren indien dit ertoe zou leiden dat hij niet langer "*binnen een aanvaardbare termijn gevolg [kan] geven aan de vele aanvragen die [h]ij ontvangt*", kan niet worden aanvaard. Het is aan verweerder om zich zo te organiseren dat hij de bij hem ingediende aanvragen overeenkomstig de geldende wetgeving op een zorgvuldige wijze en tijdig kan behandelen. Hij kan zich, zoals verzoeker terecht aangeeft, niet dienstig beroepen op een eigen tekortkomen op dit punt om niet langer de door de wetgever vereiste behoefteanalyse door te voeren of om te stellen dat er in deze situatie een verminderde zorgvuldigheidsplicht op hem zou rusten.

2.5. Een schending van artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

2.6. Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het enig middel dringt zich niet langer op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 augustus 2019 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS